

Sen. Fulbright hodi svojo, ne vladno pot

Načelnik zunanjepolitičnega odbora Senata zastopa običajno, kadar pripada isti stranki kot predsednik ZDA, stališče vlade, sen. Fulbright pa hodi svojo lastno pota.

WASHINGTON, D.C. — Po večerni tajni seji zunanjepolitičnega odbora Senata, na kateri je državni tajnik Rusk razlagal stališče vlade v vprašanju Vietnamu in drugih perečih zadevah mednarodne politike ter odgovarjal na vprašanja članov odbora, je načelnik tega odbora W. Fulbright v razgovoru s časnikarji dejal, da je zavračanje priznanja Viet Konga, rdečih partizanov v Južnem Vietnamu, glavna ovira na poti k razgovoru o končanju vojskovanja v Vietnamu. Sen. Fulbright je zastopal tudi stališče, da je treba sedanjim premor v bombardiranju Severnega Vietnama podaljšati, ker je bil "zelo kratek" za vse, od katerih zavisi mir v Vietnamu.

Državni tajnik Rusk je dejal preteklo nedeljo, da priznanje Osvobodilne fronte, oziroma njenega predstavnika pri morebitnih razgovorih ni osnovno vprašanje, ampak poskus Severnega Vietnama vsiliti Južnemu Vietnamu rdečo vladno. Kar zadeva Osvobodilno fronto, je dejal Rusk, "mi ne mislimo, da bi imelo teh 200.000 ali toliko pripadnikov Viet Konga pravico do posebnega položaja enostavno zato, ker imajo v svojih rokah puške".

Sen. Fulbright je zavzel stališče, da vodijo Združene države in južnovietnamska vlada vojno z Osvobodilno fronto, ki jo podpira Severni Vietnam. Po njegovem je torej jasno, da je potrebno, da sede za konferenco mizo poleg predstavnikov Severnega Vietnama tudi predstavniki Osvobodilne fronte, kot je naravno, da so na drugi strani predstavniki saigonske vlade poleg predstavnikov Združenih držav.

Osnovni cilj ameriškega bojevanja, kot ga je označil načelnik skupnih glavnih stanov oboroženih sil ZDA gen. Wheeler, je še vedno: uničenje glavnih vojaških skupin Viet Konga in severnovietnamskih oddelkov na tleh Južnega Vietnama, nato pa pomiritev dežele, ki naj v miru in brez pritiska od zunaj izbere svoj lasten način notranje ureditve in se potem odloči o tem, ali želi združitev s komunističnim Severnim Vietnamom ali ne.

Sen. S. Young bi rad preiskoval CIA

WASHINGTON, D.C. — Zvezni sen. S. Young iz Ohia je predložil v Senatu, naj bi skupni kongresni odbor obeh domov preiskal delovanje Osrednjega obveščevalne službe (CIA). Po njegovem je ta postala "nevidna vlada" Združenih držav, ki je "odgovorna le sama sebi".

Vremenski prerok pravi:

Oblačno in mrzlo z možnostjo naletavanja snega. Najvišja temperatura 25.

Novi grobovi

Joseph Novak
Včeraj je umrl v Holy Family Cancer Home 82 let stari Joseph Novak s 6418 Spilker Avenue. Predno je bil sprejet v Holy Family Home, je bil več let v St. Joseph's Home za ostarele. Zapustil in nobenih sorodnikov. Bil je član društva Slovenec št. 1 SDZ. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62 St. v soboto ob 8.15 v cerkev Sv. Trojice ob devetih, nato na Kalvarijo. Truplo bo na mrtvaškem odru v petek ob petih popoldne.

Tudi francoski notranji minister Frey v zvezi z ugrabitvijo Ben Barke?

PARIZ, Fr. — Tednik L'Express je obdobje notranjega ministra Rogerja Freyja, da je osebno vmešan v ugrabitev maroškega politika Ben Barke 29. oktobra lani v Parizu. Francoska vlada je izdala mednarodno zaporno povelje za maroškega notranjega ministra Oufkirja, ki naj bi bil odgovoren s svojima dvema sodelavcema za ugrabitev in umor Ben Barke. Maroški kralj je izročitev svojega ministra odklonil, nakar sta obe državi odpoklicali svoje poslanike.

L'Express je ta teden objavil, da je poslanec Pierre Lemarchand povedal njegovim poročevalcem kmalu po ugrabitvi, da je dobil od G. Figona, ki je bil pri vsej stvari soudeležen, točno poročilo o ugrabitvi in da je slišal isto poročilo tudi načelnik političnega oddelka pariške policije Jean Caille. Figon naj bi bil enemu od sodelavcev omenjenega lista rekel, da Lemarchand in Caille nista samo vedela za ugrabitev, ampak sta jo tudi zamislila in odobrila.

Poslanec Lemarchand je znan kot ožji sodelavec in prijatelj notranjega ministra R. Freyja.

Prijeti pariški policist L. Souchon je pri zaslišanju baje izjavil, da je prišla odobritev za prijem Ben Barke tako od notranjega ministra Freyja kot tudi od Jacquesa Foccarta, pomočnika predsednika De Gaulle v palači Elysee.

Uradna preiskava ugrabitve se nadaljuje ob pazljivem zasledovanju javnosti. Škandal se veča, z njim pa raste tudi nevarnost za francosko vlado.

Krvoločnost še zmeraj glavno rdeče orožje!

Pripadniki rdeče Osvobodilne fronte pobijajo in more svoje nasprotnike ter požigajo njihove domove. Tudi vladne čete se večkrat v tem pogledu "spozabijo".

SAIGON, J. Viet. — Ze osem let trpinčijo, morijo, ropajo in mučijo vietnamski partizani mirno prebivalstvo v južnem Vietnamu, pa ne kažejo nobene volje, da bi hoteli prenehati. Ne smilijo se jim pri tem ne otroci, ne matere, ne starčki, ne bolniki, ne invalidi. Saigonska vlada, pa tudi naša administracija, imata o teh zločinih na kupe slik, ki so zgovornejšje od vsake govorne besede.

Krvoločnost nazorno potrjujejo sledeči številni podatki iz zadnjih let: 1. 1964 so vietnamski partizani in terenci pomorili v južnem Vietnamu 436 državnih uradnikov, lani pa 322; lani so tudi ugrabili 327 uradnikov, l. 1964 pa 1.131. Niso pustili pri miru tudi navadnih zasebnikov. L. 1964 so jih pomorili 1.359, lani pa 1.697. Pred dvema letoma so jih ugrabili 8.432, lani pa kar 10.413. O usodi ugrabljenih manjkajo vsi podatki. Dalje so partizani požgali samo v eni sami vasi 248 poslopij. Jemljejo na piko cerkve, kadar se v njih vršijo službe božje, takrat jih najraje zasipajo z bombami in granatami.

Resnici na ljubo moramo pa dodati, da tudi saigonske čete ne poznajo pogosto nobenega usmiljenja do pravih ali le umišljenih komunistov in njihovih sopotnikov. Naše čete v Vietnamu pa tudi to ostro obsojajo in stalno vztrajajo, da se take krvoločnosti ne smejo goditi.

Sicer je Azija pač Azija. Tam je krvoločnost doma. Ko so na primer Čangkajskove čete zasledile 1. 1947 Formozo, so se tam takrat znašale nad domačini kot pravi divjaki. Čangkajskov režim tudi danes rad podležje strastem in uganja take surovosti, da večina domačinov, ki jih je vsega skupaj nad 10 milijonov, ne more prenašati ne Čangkajskova ne njegovih vojakov in uradnikov ter kitajskih beguncev iz l. 1947.

— V Savdski Arabiji ni stalno tekočih rek.

Rdeči so odmor v letalskih napadih na Severni Vietnam dobro izkoristili

Iz slov. naselbin

BRIDGEPORT, O. — V nedeljo, ko je padlo 18 palcev snega, je preminul v svojem avtomobilu zadet od srčne kapi 62 let stari Frank (Peggy) Glivar. Zapustil je ženo Mary, roj. Duč. Pogreb je danes. Pokojni je bil več let upravnik Slov. doma v Eoydvillu, Ohio. R.i.p.!

Krebiozen je največja sleparija moderne dobe?

CHICAGO, Ill. — Zvezni državni pravdnik A. Connelly je pred sodiščem trdil, da je uvedba in prodaja krebiozena kot zdravila proti raku "ena največjih sleparij v zgodovini". Dr. Stevana Durovica, njegovega brata Marka, dr. A. C. Ivyja in dr. W. T. Phillipsa je obdolžil, da so "ustvarili medicinsko potvorbo, s katero so prežali na nesrečne žrtve raka in njihove družine, da bi zadostili svoji lakomnosti".

Po trditvi Connellyja naj bi bili ti "sleparji" zaslužili pri krebiozenu najmanj 4 milijone dolarjev. Odločno je zavrnil trditev dr. Durovica, da je imel pri krebiozenu denarno izgubo. Po dognanijh zvezne oblasti za hrano in droži ne vsebuje krebiozen nič drugega kot mineralna olja in tudi nima nobene zdravilne moči.

Guv. Rhodes odprl urad države Ohio v New Yorku

NEW YORK, N.Y. — Ohijjski guverner J. Rhodes je včeraj uradno odprl urad države Ohio v Biltmore na Madison Avenue. Vodja novega urada je 27 let stari diplomiraneec s Princeton univerze David Draudt iz Columbusa, Ohio.

Novi urad, drugi te vrste, — prvi je v Washingtonu, D.C., naj bi pomagal Ohio pri razvoju, to se pravi: pomagal naj bi obiskemu turizmu, pa seveda tudi skušal privabiti v državo kako novo podjetje.

Predsednik L. B. Johnson je sinoči povabil vodnike obeh strank v Kongresu v Belo hišo in jim podrobno obrazložil položaj v Vietnamu. Rdeči so odmor v bombardiranju Severnega Vietnama temeljito izrabili za okrepitev svojih sil v Južnem Vietnamu. Vprašanje obnove letalskih napadov se ne bo vlekló več čez nekaj dni.

WASHINGTON, D.C. — Predsednikov tiskovni tajnik Moyers je včeraj dejal časnikarjem, da odločitev o obnovi letalskih napadov na Severni Vietnam še ni padla, je pa očitno, da do tega ni več daleč. Predsednik je včeraj povabil vodnike obeh strank v Kongresu v Belo hišo, kjer so jim obrazložili položaj v Vietnamu in položaj v prizadevanjih za končanje tamkajšnje vojne. Na vse poskuse prenesti spor z bojišča h konferenčni mizi ni bilo z rdeče strani nobenega pozitivnega odgovora. Rdeči so pa med tem temeljito izrabili odmor v letalskih napadih na Severni Vietnam za okrepitev svojih sil v Južnem Vietnamu. Prekinitev v letalskih napadih so označevali vsi zagovorniki ameriškega popuščanja v Vietnamu za vrata k razgovoru, ki naj končajo vojno.

Ameriški poslaniki v preko 40 državah, s katerimi so bile Združene države v stiku tekom "mirovne ofenzive", so obrazložili po naročilu iz Washingtona tem vladam, da je odmor v letalskih napadih na Severni Vietnam postal preveč tvegan za ameriške čete v Vietnamu in da ga ne bo mogoče več dolgo podaljševati. Poslaniki so vlade, pri katerih zastopajo ZDA, informirali tudi, da iz Hanoia ni bilo nobenega odgovora na mirovno ofenzivo.

Tako je precej očitno, da do odločitve o obnovi letalskih napadov na Severni Vietnam ni več daleč, morda le še nekaj dni. Uradni viri trdijo, da odločitev še ni padla, vendar pa izgledata, da je bilo povabilo vodnikov Kongresa v Belo hišo v zvezi prav s tem. Med povabljenimi v Belo hišo je bil tudi sen. Fulbright, načelnik senatnega zunanjepolitičnega odbora. Ta je zahteval na zadnji seji tega odbora, da naj vlada odbor obvesti, predno bodo letalski napadi na Severni Vietnam obnovljeni. Proti neposredni obnovi letalskih napadov na Severni Vietnam se je izjavil tudi sen. R. Kennedy. Dejaj je, da naj ti ne bi bili obnovljeni, dokler ni popolnoma jasno, da so ti

Iz Clevelanda in okolice

So že naprodaj — Hinko Lobe Memorial Fund je že začel prodajati listke za svojo veliko prireditev na Slovenski pristani 5. junija 1966.

Policija ga še ni izsledila — V ponedeljek je neki okoli 25 let stari in okoli 190 funtov težki moški pomagal 82 let stari vdovi po ledeni cesti in jo pospremil v njeno stanovanje nekje na vzhodni strani mesta. Tam je starko posilil, predno je odšel. Policiji se še ni posrečilo za posilnikom najti sled.

Na ribe vabijo — Gospodinski klub na Jutrovnem vabi v Slov. del. dvorano na Prince Avenue v petek od 5. popoldne do 8. zvečer na pečene ribe.

Zadušnica — V petek bodo za pok. Mary Štrumbel ob 3. obletnici njene smrti sv. maše: v cerkvi sv. Pavla na E. 40 St. ob 6.30 zjutraj, v cerkvi sv. Vida ob sedmih zjutraj in v cerkvi sv. George-a (na Superior) ob osmih zjutraj.

Bojstni dan — Med rojaki splošno poznana n. spoštovana Mrs. Apolonia Kic, 3558 E. 81 St., bo jutri dopolnila 78 let. Sorodniki in prijatelji ji k rojstnemu dnevu iskreno čestitajo in ji želijo še mnogo zdravih in zadovoljnih let.

V bolnišnici — V Veteransko bolnico na E. 105 St. je bil nedavno prepeljan ojak Božo Vrtačnik. Leži v sobi št. 2422. Vesel bo, če se ga bodo prijatelji spomnili s pozdravi. Obiski so dovoljeni od 10. dop. do 8.30 zvečer.

Požar pognal 30 ljudi na cesto — Danes zjutraj okoli ene je nastal požar v Brookside Apartments na 1755 E. 87 St. v bližini Tough Ave. V zgornjih dveh nadstropjih je povzročil veliko škodo in 30 ljudi je moralo v nrazu, oblečenih večinoma le v spalne obleke, v mrzlo noč. Stiskali so se med vrata sosednjih hiš ali v avtomobilih, dokler jih ni odpeljal Rdeči križ vasilno zavetišče.

McNamara razlagal svoje stališče v obrambi Kongresu

WASHINGTON, D.C. — Obrambni tajnik McNamara je včeraj razlagal odboru predstavnikiškega doma za oborožene sile svoje nazore o narodni obrambi in njenih potrebah. Slo je predvsem za njegov načrt postopno zmanjšati strateško letalstvo na par sto letal in prenesti težo obrambe na medcelinske rakete.

Obrambni tajnik je pretekli mesec objavil, da bo do leta 1971 umaknil iz narodne obrambe vseh 80 B-58 in 345 B-52 bombnikov. Njihovo nalogo bo prevzel 210 letal FB-111 in seveda rakete. V Kongresu ta napoved ni žela splošnega odobravanja in McNamara je skušal dobiti za svoje stališče včeraj v odboru večjo podporo.

Predsednik zopet predložil stanovanjsko podporo

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Johnson je v proračunskem načrtu za 1966-1967 predložil 30 milijonov za plačevanje podpore za stanarino družinam, ki same ne zmorejo plačati za primerna stanovanja.

odprla nova pota Indiji za izboljšanje odnosov s sosedi".

Zadnje vesti

CHICAGO, Ill. — Porota razpravlja o obtožbi dr. S. Durovica in tovarišev o slepariji s krebiozenom. Sodna razprava je s prekinitvami trajala 16 mesecev.

PARIZ, Fr. — Levičarske stranke so včeraj na velikem zbiranju obsodile vladno ravnanje v zvezi z ugrabitvijo maroškega opozicijskega vodnika Ben Barke. Vlada je bila sklicana danes dopoldne na sejo pod predsedstvom samega De Gaulle.

LONDON, Vel. Brit. — Sovjetska zveza je poslala v soboto na po okoli Zemlje umetnik luno Kozmos 105, včeraj pa ž Kozmos 106. Te umetne lune uporabljajo Rusi največ za fotografiranje in nadziranje ozemlja tujih držav.

MOSKVA, ZSSR. — Tu je bilo objavljeno, da bodo truplo N. Motta, ki naj bi bil napravil samomor na poti v sovjetsko delavsko taborišče, prepeljali koncem tedna domov v Združene države za pokop.

ROY, N.M. — Tu se je včeraj ponesrečilo pri preskušanju novo izvidniško letalo SR-71, ki doseže 2000 milj brzine na uro in je sposobno v tem času "pregledati" 60.000 kv. milj ozemlja iz višine 80.000 čevljev. Eden od obeh preskusnih pilotov letala je bil mrtev.

Indija in Pakistan sta začela umikati svoje čete

RAVALPINDI, Pak. — Indijske in pakistanske čete, ki so se v preteklem septembru tri tedne vojskovale in si od tedaj stale nasproti na svojih postojankah, so se včeraj začele umikati z zasedenega tujega ozemlja v smislu dogovora v Taškentu. Umik teh čet na obeh straneh bo končan do 25. februarja letos. Umaknile se bodo na položaje, na katerih so bile 5. avgusta lani. Morebitne nesporazume bodo reševali opazovalci Združenih narodov.

Predsednik Pakistana Ayub Khan in predsednik indijske vlade šastri sta podpisala zadevni dogovor v Taškentu na rusko posredovanje. Šastri je naslednji dan umrl. Njegova naslednica Indira Gandhi je izjavila ob prevzemu svojega položaja, da upa, da bo "taškentska izjava

General Ky bi rad organiziral svoje terence

SAIGON, J. Viet. — General Ky je menda prvi saigonski ministrski predsednik, ki bi rad razbil političen monopol vietnamskih partizanov na deželi in se resno peča z načrtom, kako doseči ta cilj. Načrt ima že na rejen in ga je deloma že objavil, tako pravijo poročila iz vladnih krogov.

Načrt predvideva posebne aktivistične brigade po 80 mož, ki bi sistematično hodile po 5.800 med 15.000 vietnamskih vaseh in tam tudi ostale toliko časa, da izvršijo naloge, ki bi jih dobile od vlade. Kakih 40 mož bi opravljalo policijsko službo, druga polovica bi se pa posvetila političnemu delu. Zasliševala bi vaščane o vseh nadlogah, ki jih tarejo, o pritožbah, ki jih imajo do državne administracije, o sodbi, kaj so vredni državnih uradnikov itd. Ta polovica bi obenem igrala vlogo zagovornika vaških interesov proti oblastem. Brigada bi seveda skušala odkriti vsa terenska gnezda, po-

loviti vse terence in seveda preganiti vse partizane. V ta namen hoče vlada nabrati kar 15.000 do 20.000 mož in jih izuriti za take posle.

Kot je načrt lep, se bo pa vendarle težko obnesel. Najpreje je preveč podobne kopije rdečih aktivističnih organizacij, ki so vanje vključeni špijoni, terenci in partizani. Steber rdečih vaških organizacij so seveda aktivisti, to so zagrizeni in požrtvovalni komunisti ali pa predrzni pustolovci, ki čakajo na koristi v bodočem režimu. Ne opirajo se samo na svoje skrite zaupnike, ampak še bolj na splošne simpatije prebivalstva. Kjer tega ni, izvajajo teror kot nadomestek za simpatije.

Vladne aktivistične brigade bodo pa navadni uslužbenci, ne bo iz njih izžarevala nobena ideja, opravljali bodo samo svoje poklicne dolžnosti z večjo ali manjšo vnemo. Brigade tudi ne bodo deležne posebnih simpatij vaškega prebivalstva. Preveč

dolgo je Saigon zanemarjal deželo, da bi mu sedaj lahko zapupala kar na prvo prigovarjanje. Brigade bodo morale tekovati z rdečimi terenci, ki imajo že bogato kušnjo v svojem poslu, brigade si bodo pa skušnjo šele nabirale. Zato ne bodo mogli pri vsej dobri volji pokazati hitro takih uspehov, kot nanje računata saigonska vlada in ameriška civilna misija v Vietnamu.

Pri vsem tem je pa treba novo idejo pozdraviti, toda tudi opozoriti, da je treba dati brigadam veliko, veliko časa, da se uveljavijo, ako se slučajno ne pokaže že v začetku, da vietnamske vasi zanje še niso dozo-rele.

Ideja je važna radi tega, ker ne od njene usode precej odvisna tudi bodočnost vojskovanja v Vietnamu. Ako spodleti, potem ni nobenega upanja, da bi katerakoli saigonska vlada mogla zmagati proti komunistom pri verjetnem bodočem plebi-

scitu. Ako takega upanja ni, je treba postaviti nove cilje ameriški politiki v Vietnamu in temu primerno prilagoditi metodo vojskovanja.

Tuji dopisniki v Saigonu seveda pozdravljajo idejo, niso pa prepričani, da se bo res tako obnesla, kot mislita saigonska vlada in ameriška civilna misija. Načrt bo skušal objeti najprvo le 40% vseh vietnamskih vasi. To so tiste vasi, ki so bile že predmet prejšnjih podobnih poskusov; ti poskusi so se samo deloma posrečili. Ako se posrečijo sedanj, bo še zmeraj ostalo kakih 9.000 vasi, ki jih bo treba pridobiti za saigonsko vlado. Drugi tehten pomislek se tiče časa. Po sedanjih računih bi okoli 20.000 agitatorjev v brigadah moglo tekom leta "spreobrniti" kvečjemu okoli 600 vasi. Koliko let bi bilo treba za spreobračanje drugih vasi? Ali se bo vojna v Vietnamu res vlekla toliko let? V Saigonu ni nikogar, ki bi upal dati pritrdilen odgovor na to vprašanje.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 13 Wednesday, Jan. 26, 1966

Kongres o Johnsonovi politiki

Senatorji in kongresniki so sicer poslušali z vso potrebno in spodobno spoštljivostjo, kar jim je Johnson hotel povedati v svoji prvi spomenici, mislili so pa tudi na to, kar je izpustil. To je deloma dodal na svoji zadnji tiskovni konferenci, ki jo je imel drugi dan po prebrani poslanici. Takrat je rekel, da bo na Kapitol poslal še dosti poslanic, kakor bo pač potekalo kongresno delo in kakor bo pač narokovala politična potreba. Odločno je pa zavrnil vsako misel, da bi hotel prorokovati, kako dolgo bo Kongres zasedal, kar članov Kongresa gotovo ni razveselilo. Dodal je tudi, da misli ostati v Washingtonu in da ni pripravljen na potovanja. Kongres se ga torej ne bo mogel znebiti. Misli senatorjev in kongresnikov so se seveda vrtele okoli vprašanja, kakor naj povedo svoje občutke potem, ko so slišali poslanico.

Splošni vtis, ki ga je poslanica nanje napravila, je bil dober, saj spomenica daje vsakomur nekaj in zaenkrat jemlje le malenkosti kandidatov za nakupe avtomobilov in prijateljem telefonskih razgovorov. Zaenkrat pravimo, ker še nič ne vemo, kakšno davčno politiko bo federaciji vsilila vietnamska vojna.

Senatorji in kongresniki niso skrivali svojega razočaranja, ko so prešteli vse predmete za zakonodajo, ki naj bi jih izglasovali in poslali na predsednikovo mizo za podpis. Kar je starejših, so gladko rekli, da sedanje zasedanje ne bo moglo obvladati vsega programa, ki ga bo kongres sam še povečal s svojim zavlačevanjem. Senator Dirksen je že napovedal obstrukcijo zakonskemu predlogu, ki naj bi brisal znani problem 14-b. Kot lani, bo senat tudi letos zelo milostljiv do tle obstrukcije. Ne bo zahteval nočnih sej, Dirksen in tovariši ne bodo torej prisiljeni, da spijo na Kapitolu. Seveda bo vkljub olajšavam za Dirksena pa obstrukcija zavrla vse senatno delo. V času senatnih plenarnih sej ne more namreč zborovati noben odbor in nobena komisija. Nevarnejša je druga grožnja: obstrukcija proti novemu zakonu o civilnih pravicah. Senatorji upajo, da bodo to obstrukcijo zlomili, kot so jo lani, toda pustila bo za seboj razburjeno razpoloženje v senatu, kar bo rednemu zakonodajnemu delu le škodovalo. Če pa senat ne dela z normalno pridnostjo, potem pa tudi predstaviškemu domu nobena pridnost nič ne pomaga. Zavlačevanje dela v senatu ovira delo tudi v predstaviškem domu in narobe.

Tudi demokrati člani Kongresa ne verjamejo, da bo zasedanje moglo opraviti vse delo, ki ga želi predsednik. Vodi jih sam predsednik demokratičnih senatorjev Mansfield, torej ravno tisti tradicionalni predsednikov zaupnik, ki bi v senatu moral najbolj priganjati na delo. Je že sedaj rekel kar javno, da je Johnsonov načrt pravzaprav program za zakonodajno delo dveh ali treh let. Po njegovem bi se moralo letošnje kongresno zasedanje omejiti samo na zakone, ki bi spopolnjevali lansko zakonodajo, in ji dati zdrav finančno podlago v novem proračunu. Tega mnenja je najbrže večina Kongresa.

Kongresno delo lahko zavlačuje tudi agilnost novega republikanskega vodstva v predstaviškem domu. Sedanjemu glavnemu republikanskemu kongresniku Fordu ni nobena stvar všeč. Posebno se zaganja v predsednikovo politiko v Vietnamu. Se nič ne briga, da je pri tej politiki močno udeležen tudi republikanski prvak Lodge, ki je naš poslanik v Saigonu. Ga tudi nič ne briga, da je v senatu ravno republikanec Dirksen tisti, ki najbolj brani predsednikovo politiko v Vietnamu.

Senatorji in kongresniki niso torej preveč navdušeni za predsednikov zakonodajni program, nočejo pa reči svoje zadnje besede. Johnson je namreč napovedal celo vrsto novih spomenic: o minimalni plači, o večjih podporah za brezposelne, o prosveti, o vietnamskih veteranah, o novih smereh v podpiranju tujine, o samoupravi za Washington, da ne omenjamo tistih, ki jih mora poslati Kongresu v smislu zakonskih predpisov: poslanice o gospodarstvu, o proračunu itd. Kot lani moramo tudi letos pričakovati, da nam bodo iz Bele hiše preskrbeli vsak teden najmanj po eno novo spomenico. Vsega tega se senatorji in kongresniki gotovo ne bodo veselili, toda godrnjati ne bodo smeli, saj bodo vsi tisti, ki bodo morali jeseni na volitve, močno odvisni od predsednikovih simpatij, ki jih je pa treba tudi plačati s političnim drobižem, to zahteva politična tradicija in politična borba v Washingtonu.

Predsednik bo seveda moral razpoloženje v Kongresu imeti pod stalnim opazovanjem. Kongres mu namreč mora pomagati v obrambi njegove vietnamske politike. Ker jo bodo nekateri kongresniki kritizirali in nekateri senatorji obgodrnjavali, bodo morali postati zagovorniki njegovega stališča tem glasnejši, da se glasovi opozicije ne uveljavijo preveč v naši javnosti. Zato bodo imeli Johnsonovi redni in izredni stiki in sestanki s kongresnimi voditelji letos več pomena in več veljave kot v drugih letih. Najvažnejši bodo redni torkovi sestanki z demokratičnimi

voditelji, nič manj pomembni ne bodo seveda sestanki z voditelji republikanske opozicije, ki se vršijo navadno redno sredi tedna.

Predsednik ve, da je treba kovati železo, dokler je vroče. Zato bo skušal spraviti na dnevni red kongresnega zasedanja najprej najbolj košljive predmete. Nekaj jih je omenil: zakon proti 14-b, o civilnih pravicah, o reorganizaciji federalne uprave, o morebitnih novih davkih ali obnovljenih starih itd. Zato bo Kongres kmalu postavljen pred precep, ali naj svojemu pesimizmu da praktičnega duška v zakonodajni taktiki ali pa naj pozabi na neprijetnosti političnega poklica in potegne z oblastjo. Ker bo vsak kandidat gledal tudi na volitve, bo moral nehoti dati predsedniku, kar je predsednikovega, da mu bo jeseni Johnson vrnil, kar je njegovega.

Mnenja in vesti

iz Železnega okrožja

Piše Andrejček.

Duluth, Minn. — Gospodarsko življenje v Združenih državah za enkrat še vedno živahno teče naprej. Je nekaj brezposelnosti, ki pa ni prevelika in te je v vsakem času nekaj. Drugače pa vse obratuje in cvete, da bankirjem, industrijalcem, trgovcem in prekupčevalcem tu in tam kar srca poskakujejo. Denarja dovolj kakor listja in trave, dela in prometa tudi, kaj naj bi zahtevali še kaj več? Če vzameš v roke razne publikacije, ki se bavijo z gospodarskimi poročili in objavami, vidiš, da trgovina raste vsepovsod. Velepodjetje Sears, ki ima svoje prodajalne po vsej deželi, je letos odprlo po raznih mestih po Ameriki 36 novih velikih trgovin, v katere je omenjena družba vložila na stotine milijonov kapitala. Lansko leto, o katerem so zaključili račune januarja 1966, je družba izplačala \$304,093,707 delničarjem samo za dividende. Za letošnje leto pravijo, da bo delež dividend višji za okrog 10%. Tako tudi druge družbe večinoma vse so zadnjih par let delale lepe dobičke pri obratih.

Tudi plače uslužbencev in delavcev gredo stalno navzgor. To je tistim, ki so strokovno izurjeni, za razne poklicne službe. Ni pa seveda tako sijajno za stare delavce, ki nimajo potrebnih strokovnih izurjenosti, tako tudi ne za stare upokojenke. Tem pa se reže manjše kose kruha. To povzroča druginja, ali če hočete vztrajna inflacija, ki viša cene, omenjenim pa nihče dohodkov ne povišuje, zato jim življenje od dneva do dneva reže tanjši kruh. Sliko teh razmer predočijo še bolj jasno tole: Vzemite navadnega starejšega delavca, ki je morda radi kakke bolezni odpuščen. Za kakka poklicna dela ni. Za pokojnino še ni dosti star. Tak dobi, če je toliko srečen, kje kako začasno zaposlitev. Za to pa plačujejo danes minimalne določene plače \$1.25 do \$1.50 na uro, še srečen je, če dobi. Na drugi strani najemnina je vedno višja, če je lastnik hiše, pa vedno večji davki in življenje vedno dražje. Če rabi kakke poklicne delavce pri popravilih hiše, kot mizarje, barvarje, plumbere, zidarje itd., tem mora plačati po \$4 do \$7 na uro. Razlika je vidna. Dohodki mali, izdatki veliki — kakor miška proti volku. Taki, ki si so pri tem prizadeti, ne stokajo zastoj.

Industriji in trgovini pa gre še vedno, kakor da vozimo skozi sedemkrat sedem rodovitnih let. Kako dolgo bo to šlo in tako šlo?

Gospodarski strokovnjaki pravijo, da tako dolgo, dokler bo vlada trošila za vse, kakor troši zdaj. Vlada je največja odjemalka jekla. Koliko ga gre za armado, za vojno letalstvo, za raziskave, kot pospeševanje proizvodnje v vesolje. Zdjaj še vietnamska borba. Zvezni prispevek za gradnje velecest širom dežele, izboljšavanja vodnih potov za plovbo itd. Za vse to vlada potroši milijone in milijone. Če in kadar bi začelo to padati, tedaj bodo začela koleša industrije škripati. Dokler pa bo šlo tako naprej in se bodo naročila še večala, bomo v Ameriki v tem oziru jedli s tako veliko žlico.

Dal Bog, da bi to dolgo trajalo! Ima pa vsaka reč tudi enkrat svoj konec, tako gotovo, kakor je "amen" pri očenau. To rad poudari moj znanec Anton gori v Keewatinu.

* MALI FARMARJI IN MALI TRGOVCI čutijo vsak po svoje krizo za obstanek pri nas in kakor se čuje, tudi drugod po vsej deželi. Mali farmarji ne morejo radi nizkih dohodkov nabavljati dragocene poljedelske stroje, ki so v sedanjih časih dragi. Odvisni so nekaj od ročnega dela, nekaj od manjših strojev, s katerimi pa ne morejo obdelavati ne pridelovati tistega, kakor večji farmarji z velikimi modernimi stroji. Isto pesem se čuje od manjših trgovcev, ki nimajo ne kapitala ne dovolj odjemalcev, da bi naročili kar po cele železniške vozove tega in onega za svoje trgovine. Mala naročila so pa dražja. Tudi ljudje odjemalci smo taki, da rajši hodimo v velike trgovine, tamkaj nabavljamo jestvine in drugo kar za cele tedne, male trgovce, sode doma, pa preziramo in ne obiskujemo. Tista stara gesla, ki so bila nekoč glasno naglaševana, kot "Svoji k svojim!", so izginila in prešla iz mode. Pri vsem tem pa se ne zavedamo, da s tem sami uničujemo svoje sosesčine, ki bi nam morale biti prve v vseh ozirih, tudi v podpiranju domačih trgovcev in obrtnikov. Če nas kdo o tem povpraša, imamo izgovore za to, ki so pa bolj jalovi. Res je, včasih je v domači sosesčini to in ono nekaj dražje. In za tistih par centov gremo raje par milj daleč po te in one potreščine. Tolažimo se, da smo s tem prihranili kak "kvoder". Naselbini pa v resnici smo škodo naredili. Trgovine, če jih ne podpiramo v domači naselbini, prej ali slej zapro vrata in gredo drugam. Naselbina pa zgubi na ugledu in zraven vsega še posestvena veljava v naselbini pada in trpi škodo in če imaš v taki naselbini svoj dom, si tudi ti na škodi. Podpiranje domačih lokalnih trgovin ni brez koristi, tudi če to včasih čutimo. Kadar začne trgovina propadati v kakem lokalno, začne to čutiti tudi vse drugo. To bi se morali ljudje zavedati, a največkrat se ne.

Tako je, ljudje sami smo največkrat krivi, če kaka okolica ali naselbina začne propadati, ali pa če začne napredovati in rasti. Dober nasvet bi bil za vse: Čuvajte svoje naselbine in glejte, da bo v njej vse napredovalo. Če bo vsak pomagal, bo napredovalo vse, če ne in kjer ni sodelovanja, tam je mogoče pa le nazadovanje, in to po krivdi nas vseh več ali manj.

* ENO ALI DVE ZA KRATEK CAS:

— Dober računar. — V šoli so imeli izpraševanje in učitelj je vprašal učenca: "No, Mihec, sedaj nam pa povej, ali si se naučil množiti? Hiša ima štiri nadstropja in v vsako nadstropje drži 24 stopnic. Koliko stopnic moraš prehoditi, če hočeš priti v četrto nadstropje?"

Mihec: "Vse, gospod učitelj!"
— Na letovišču. — "Tukaj sva skoraj kakor dva na novo poročena..." je dejal možiček. Žena pa mu odgovori: "Prav

zares, tako čudovito dolg čas je!"

— Vrednost slepiča. — "Gospod zdravnik," vpraša pacient, "ali je res, da je slepič brez vsake vrednosti in samo v nadlego?"

Zdravnik: "Za bolnika že, za zdravnika pa ne."

— Nepotrebna boja zen. — Poštni uradnik je rekel kmečki materi: "Mati, na pismo ste napileli preveč znamk."

Kmetica: "Ježeš, ježeš, pa menda vendar ne pojde pismo zdaj predaleč!"

— Vsem srečno novo leto!

Andrejček

Zahvala prijateljem

Cleveland, O. — V torek, 11. januarja letos, sva praznovala 25-letnico najine poroke. Prijatelji in znanci so nama pripravili prijetno presenečenje z družabnim večerom v dvorani Slovenskega doma na Holmes Ave. v nedeljo, 16. januarja.

Ne najdeva besed za zahvale vam vsem, dragi prijatelji, zlasti ge. Štefki Smolič, ge. Pepci Stanonik, ge. Julki Zalar, ge. Tončki Urankar, ge. Mary Vrhovnik, ge. Francki Tomšič, ge. Rezki Zupančič ter vsem, ki so pomagali pripraviti tako lep večer. Prav tako prisrčna hvala vsem, ki so se prireditve udeležili in naju tako bogato obdarovali.

Naj Bog vsem stotero povrne!
Peter in Lojzka Trpin

G. Miha in ga. Agnes Klemenčič praznujeta zlato poroko

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 30. januarja, bo ob 11.45 dop. v cerkvi sv. Vida slovesnost zlate poroke, ki jo bosta obhajala g. Michael in ga. Agnes Klemenčič, ki imata svoj dom na 3831 Parkdale Road, Cleveland Heights, Ohio. Po lepi krščanski in slovenski navadi bo najprej zahvalna sv. maša, nato pa slavnostno kosilo v avditoriju šole sv. Vida na Glass Ave.

G. John Vrhovnik in njegova žena, ki sta bila pred petdesetimi leti Klemenčičema pri poroki starešina in družica, bosta tudi pri zlati poroki navzoča. Ga. Angela Vrhovnik je sestra gospe Klemenčičeve. Klemenčič je delal kot pleskar in slikar pri American Steel and Wire Co., kasneje pa pri City of Cleveland Water and Heat Department in pri Cleveland School Board of Education. V pokoj je stopil leta 1962.

Dve hčeri in dva sina so bili v družini. Sedaj imajo vsi svoje domove in družine: Mrs. Agnes Braček, 16173 Forest Hills Blvd., Cleveland Hts., Michael Klemenčič, 1143 Cleveland Hts. Blvd., Rudolph Klemenčič, 22931 Arms Ave., Euclid, Ohio, Mrs. Mary Alice Primuth, 1228 Cleveland Hts Blvd., Cleveland Hts. Ohio. Deduku in stari mami razveseljuje zlata leta osem vnukov in vnukinj.

Miha je bil rojen v Pošteni vasi, župnija Sv. Križ pri Kostanjevici, Slovenija, Jugoslavija, dne 26. junija 1892. V Ameriko je prišel 13. julija 1913. Od takrat se je stalno držal v Clevelandu. Gospa Agnes pa je bila rojena 23. januarja 1893 v vasi Uševk, župnija Nevljje pri Kamniku, Slovenija, Jugoslavija. V Ameriko je dopotovala 11. nov. 1913, in sicer najprej v Waukegan, Ill., po enem letu pa v Cleveland, O. Klemenčičeva imata v Sloveniji in med ameriškimi Slovenci številne sorodnike. Miha je imel brata Johna in Garya, Ind., pa je umrl v avtomobilski nesreči leta 1925. Na 6602 Bonna Ave. žive njegove nečakinje Josephine, Mitzi in Frances Benčin. v Sloveniji pa je še brat Anten in več nečakov in nečakinj. Ga. A. Klemenčič ima že imenovano sestro go. Angelo Vrhovnik na 5801 Prosser Ave., štiri sestre: Mary Kavanik, Barbara Mazovec, Terezija Selisnik

in Johana Oven pa so umrle.

Poroka sedanjih slavljencev je bila 29. januarja 1916 v Clevelandu. Vsa ta leta sem sta Klemenčičeva gojila lepe prijateljske vezi z domačimi v Sloveniji in po Ameriki. Z vseh strani jima sedaj prihajajo pisma z voščili in dobrimi željami. Tako piše prijatelj iz Nevelj pri Kamniku: "Častita ženin in nevesta, ki drugič zdaj k oltarju gresta, bodita zdrava in vesela kot bi dvajset let imela. Radujta se in veselita; zdrava, srečna ostanita!" Tudi mi se pridružujemo in vso srečo voščimo.

M. K.

"Županova Micka"

Euclid, O. — Dramsko družstvo "Naša zvezda" bo vpriporilo veseloigro "Županova Micka" v nedeljo, 30. januarja, ob štirih popoldne v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. v Euclidu.

V tej znani veseloigri bodo nastopali sami izkušeni igralci. Kdor se želi od srca nasmejati in vsaj za eno popoldne pozabiti morebitne težave in skrb, naj si to vpriporitev gotovo ogleda. Prepričan sem, da ne bo nikomur žal in da bo zadovoljen odhaja s prireditve.

Da, smejali se boste, in ker se vam bodo od smeha izpraznili želodci, bo poskrbljeno tudi za to. Po igri bo na razpolago okusna domača večerja in razne druge dobrote. Če bi bila dvorana premajhna, go bodo pa Ribničani malo raztegnili, saj jih imamo dosti.

V imenu dramskega društva "Naša zvezda" vas najvljudneje vabim na igro in se vam že vnaprej zahvaljujem za udeležbo.

Pozdravljeni in na svidenje prihodno nedeljo v SDD na Recher Avenue.

Louis Stavanja

Zopet v svoj rodni kraj

IV.

Cleveland, O. — Dneva, ko sem moral obiskati Narodno milico v jutranjih urah, ne bom tako lahko pozabil. Ostal mi bo v spominu do konca mojega življenja. Tisti dan sem imel kar ves dan nekako smolo in bilo mi je že skoraj žal, da sem se vrnil v obljubljeno deželo svojega rojstva. Vse mi je šlo narobe, prav obratno, kot sem si predstavljal. Več domžalskih funkcionarjev se je obregnilo v mene in sem se jim zato kasneje kar umikal. Vsi so se mi zamerili do dna srca. Kasneje sem moral z njimi še večkrat občevati. Kjerkoli smo se srečali, so me ustavljali in spraševali o raznih dogodivščinah in pustolovščinah, ki sem jih doživel, odkar sem zapustil svoj domači kraj.

Vsakega sem se hitro iznebil z izjemo sošolcev, starih prijateljev in znancev. Od teh sem mnogo zvedel, pa tudi sam dosti videl, kako ravnajo z našim dobrim ljudstvom po celi Jugoslaviji. Vse bom še opisal, ker me prenekateri znanci sprašujejo in celo telefonirajo, kdaj bom kaj pisal v AD.

Mišlil sem pisati bolj konspirativno, pa je bilo po nerodnosti objavljeno v AD enkrat pod tem pisanjem moje ime. Ne bi rad, da bi imeli moji doma zaradi mene kake sitnosti, ker jih že tako gledajo vedno postrani, odkar sem odšel v svet. Pretrpeti so prenekatero krivico, kot so jih tudi neštete druge dobre slovenske družine. Po mojem bi se take stvari po 20 letih Titove svobode ne smele več dogajati. Krivda je na uradnikih in javnih oblasteh, ki svojo dolžnost slabo izvršujejo ali pa sploh ne. Vazne so le plače. Tito nima pravega pregleda nad vsem, kar se tam dogaja, tako verjetno tudi ne njegovi ožji sodelavci v partiji. Ti le slabo nadzirajo svoje podložnike.

Vseh gospodarskih stisk, inflacije in reform ne bi bilo treba, če bi bili na odgovornih mestih sposobni, šolani ljudje. Ti

morajo še vedno delati težaška dela, če niso s Partijo, da prežive sebe in družine. Mnogo ljudi odhaja za delom in zaslužkom v sosednje države, ker so prepozno spoznali, kako se gradi socializem v današnji Jugoslaviji.

Večkrat smo primerjali staro, "gnilo" Jugoslavijo s sedanji razmerami tam. Vprašal sem jih, naj povedo, kdaj je bilo v stari Jugoslaviji treba čakati po ves dopoldan za kilo kruha, ko pa si prišel na vrsto, ga je zmanjkalo in so naročili: Pridite popoldne, ko bo druga peka gotova. Meni samemu se je to zgodilo, ko sem bil tam. Domači so me naprosili, naj grem po kruh, ko so odšli na delo, ker da ga popoldne ne dobijo. Večkrat sem jim ustregel in šel. Dobil sem ga največkrat po protekciji svojih starih znancev.

Domžalski funkcionarji so me hoteli preprečiti z raznimi zvijačami o dobrotah novega reda. Zavrnil sem jih in njihove obljube, ki ostajajo prazne že nad 20 let. Ljudje so nehali verjeti vanje in prenašajo križe in težave z zagrizenim upanjem v boljšo bodočnost.

Ljudje vedo, kako je in na sestanke OF ne hodijo, tudi na udarniško delo mladina ne hodi več. Mladi ljudje se jeze, pravijo, da so delali udarniško po gozdovih, prostovoljno gradili, da so prišli na delovna mesta v tovarne in drugod. Sedaj jih odpuščajo. Odpuščeni se seveda jeze in pritožujejo: Za to se nismo borili!

Ko je prišlo do prve spremembe v tečaju dinarja do dolarja in so začeli plačevati tisoč dinarjev za dolar, mi je več ne ljubljenec današnjega režima sam polagalo na srce, da so tečaj spremenili, ker so nemara vedeli, da pridem jaz domov na obisk. Seveda sem se jim na vse grlo smejal.

Funkcionarjem sem vrgel v obraz, da bi radi uničili našo zlato Ameriko, če bi kako mogli. Pa sem jih povprašal, kje bodo potem iskali pšenico in vse drugo? Od Rusije jo ne morejo pričakovati, ko jo ta sama kupuje v Ameriki. Tako smo se dajali kar na cesti in vsakdo je dobil odgovor, kot ga je bil vreden. Tovariši so mi obljubljali celo zapor. Vprašal sem jih, če ne znajo nič drugega, kot spravljati ljudi pod ključ, sicer pa je treba ljudi tudi v zaporu hraniti. Dejal sem, da jim toliko življa nemara ne preostaja, da bi hranili v zaporih še ameriške turiste, saj imajo dovolj svojih lastnih političnih grešnikov tam. Svetoval sem jim, naj bodo z ameriškimi gosti bolj doberuši, ni, ker jim prinašamo devize, ki jih jim vedno tako hudo manjka. Kolikor sem jaz videl, ameriškimi obiskovalcem ne nudijo v Jugoslaviji nobenih posebnih ugodnosti, ne da bi pri tem mislili na vedno tako zaželjene dolarje. Ti so jim važni in za goste se ne bi prav nič brigali, če bi mogli brez njih do dolarjev.

Prihodnji bom opisal izgradnjo Domžal.

M. P., Domžalčan

— V Sovjetski zvezi hodijo otroci redno v šolo šest, ne le pet dni kot v Ameriki.

IZ NAŠIH VRST

Milwaukee, Wis. — Cenjeno uredništvo! Priloženo Vam pošiljam denarno nakaznico za naročnino Ameriške Domovine. List prejemamo redno in ga vedno z veseljem prečitamo. S slovenskim pozdravom!

Anton Strmšek

Wainfleet, Ont. — Spoštovano uredništvo! Tu Vam prilagam denarno nakaznico za celoletno naročnino Ameriške Domovine. Z listom smo zelo zadovoljni, tudi otroke učimo slovensko čitati.

Sprejmite najlepše pozdrave in s spoštovanjem!
Martin Petrič

EDMUND ABOUT

Soba in hrana
Opremljeno sobo z garažo
brez in okusno domačo hrano
lahko dobi zaposleni moški.
Euclidu na E. 232 St. Za po-
niti kličite 731-8777.

ENRICA V. HANDEL - MAZZETTI:

Jese in Marija

II.

Kaj neki išče v knjigi, morda besedilo svoje duhovne obljube, ki ga je napisala roka patra Schwaigerja? Podoba morda, ki je nanjo prilepljenih nekaj niti iz prta Matere božje za veliki petek iz Altootinga? Košček sukna, ki ga je nekoč skrivaj odrezala od meniške obleke nestrohnjenega patra v krsti, zaradi česar si je pozneje hudo očitala in mislila, da je napravila cerkveni rop? — Ne, vse te svetinje, ki jo spominjajo na najbolj srečni čas njenega življenja, pusti pri miru med listi; tudi lepih rdečih, sinjih in zlatih pergamentnih podobice ne pogleda; to, kar išče, je neznan, raztrgan in preperel listič s sliko monštrance v najbolj surovem lesorezu in z molitvijo, popisan na drugi strani na debelo s črno tinto. Marija ne zna brati pisanega, kar pa stoji na listu, to dobro ve. Zupnik iz Kremsa, Matija Schlegel, je dvanajstega decembra sprejel Marijo Marjeto Aichinger in njeno sestro Alojzijo v družbo svetega Rešnjega Telesa.

Dolgo je razmišljala, kako bi napravila, da bi se ji posrečilo približati se Jeseju, ki ga gotovo stražijo straže kot druge jetnike, a se ni mogla ničesar domisliti. Ko pa je molila psalter, ji je pri prvi častitljivi skrivnosti padlo v glavo: saj si vendar sestra družbe svetega Rešnjega Telesa! Moraš še imeti listek! Te sestre smejo prav tako v jetnišnice kakor v bolnišnice; zato ker je namen bratovščine ne le v čiščenju Najsvetejšega, marveč tudi v obiskovanju bolnikov, jetnikov, zlasti takih, ki so obsojeni na smrt.

Zdaj ko drži listek v rokah, se toliko stvari domisli! Seveda, seveda! Alojzija je bila nekoč pri nekem velikem tatu in Marijice ni mati samo zato pustila zraven, ker bi bilo ubogo revše preveč jokalo. Pač, takrat je imela še mehko srce, ne takega iz jekla! O mladost, sladki čas

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

O. D. GRINDER
Exp. O. D. Grinders on carbide or steel. Small expanding N. S. Co. Excellent working cond. Good sal. plus Co. benefits.
Call 465-2900 (18)

MIXER OPERATORS

Progressive human relations oriented food manufacturer has openings for a mixer operator.

STEADY EMPLOYMENT

AGE 26 to 40

EXCELLENT STARTING RATE
LIBERAL FRINGE BENEFITS

Griffith Laboratories

1445 W. 37th St. (19)

MECHANIC MAINTENANCE MAN

Immediate opening
Must have knowledge of candy-making equipment, mogul, enrobers wrapping machines. Call at once for conv. appt.
MO 6-7033. (18)

FEMALE HELP

GENERAL OFFICE

Young Woman who likes working with figures to post. Must be good typist. Permanent position in mod. air-cond. office. Excellent benefits.
B. A. RAILTON COMPANY
3425 S. Kedzie Ave. (19)

brez bridkosti! Takrat si ne bi bila mislila, Marija, da boš nekoč vstala ponoči kakor tatca in iskala listek, da bi dobila dostop k človeku, ki si ga sama predala smrti... Če bi bila vsotopila v Imbachu, bi mu pač ne bilo treba umreti. — S silo se je otrsela misli, ki ji jemlje vso moč, tako da bi legla, vpila in jokala. V božjem imenu, če ni smelo biti, pa ni smelo biti! Tam v postelji leži tvoj mož. — In oni drugi, ta se je sam izročil sodbi s svojim dejanjem. Ti si storila pri njem le svojo dolžnost. Pusti razmišljanje, zdaj se je treba delati. Pozno je že!

Hitro si je nadela krilo in si oblekla kočmajko. Podloga je zasumela. Schinnagel je škripal v sanjah z zobmi.

Najmlajše se je zdajci prebudilo in zaklicalo s svojim svetlim glasom, "Mama, mama!" Zena na se je prestrašila. Jezus, da se le mož ne prebudi. Stala je v trenutku pri zibel, vzela otroka, ki jo je debelo gledal, in ga nastavila na prsi. Pri tem se je tresla od strahu; otrok se je smejal in začel s slastjo piti; poljubila ga je. Tedaj se je domislila Velderndorffovega otroka in postala je žalostna. Morda se ravno kar rodi med bolečinami in solzami svoje uboge matere in jutri naj bo že uboga sirota; tedaj bodo očeta odpeljali na morišče — o kako grozno!

Siti otroček je kmalu zaspal; mati ga je položila z nežnimi rokami v blazine; hitro si je otrla

prsi in se zapela. — Čuj, čuj! Ali ni to že šesta ura?

In sedaj naj gre z doma, skrivaj, ne da bi možu povedala? Saj mu ne more povedati; on ne razume duhovnega; vsak dan se o tem lahko prepriča. Prepovedal ji bo, kar Bog ukazuje; — božja volja nad vse! Kaj pa je naredila sveta Elizabeta? Pa je bila le dobra zakonska žena! Težko je vendar ženi, — težko —, da mora tako od moža. Stopila je po prstih do njega k postelji in se nagnila nadenj:

"Saj bi ti povedala, moj dobri mož, pa ti bi me ne razumel! Meseni človek ne razume tega, kar je od duha... Bo že Bog poravnal med nama. — Bog te varuj!"

Dahnila je poljub na njegove skuštrane lase, sive lase imaš, moj ubogi! Nato je napravila v zraku križ nad Pepčkom in nad obema večjima otrokoma, vzela blagoslovljene vode in smuknila iz hiše. Zunaj je slišala Verono, ki zgodaj vstaja, kako si da opravi v kravjem hlevu. Naročila ji je, naj pove njenemu možu, da je šla v Stari Pechlarn. — Naj mož misli, da je šla k spovedi;... sam mora danes v Poggstall, to je prav; če pride jutri domov, bom jaz že tu, si misli Marija. — Nato je stekla dalje k sosedu, k Maurerju. Potrkala je na okno in spregovorila:

"Maurer, ali bi pogledala tvoja žena na moje otroke, ko me ne bo doma? Gospodar mora iti danes v Poggstall in jaz v Stari Pechlarn."

Maurer je stopil k oknu in mrmral: "Bo že pogledala naša. — Ali ste tudi slišali, da bodo jutri usmrtili Velderndorffa?" je hotel začeti brbljati.

"Vem," je odgovorila Marija in odšla v temi. Ko je prišla do Donave in iskala v svitu svoje male svetilke med drugimi čoln svojega moža, je nekaj v mogočnih skokih priteklo od marba-

ške strani. Sprva se je ustrašila in menila, da je junica. Tedaj je zaslišala lajanje. To lajanje ji je znano. Prečudno jo je zgrabilo. — To je njegov pes, pes nesrečnega človeka. Ta še vedno išče svojega gospodarja.

"Kleselček, pridi!" je poklicala in približala se je, in vtaknil svoj mrzli smrček v njeno gorlo, mehko dlan.

"Seveda, Kleselček, gospoda ni tu! Pa zdaj —" je rekla prav tiho, kakor bi se bala, da imajo črna drevesa in beli kamni no-

koli ušesa — "zdaj grem tvojega gospoda obiskati."

Stopila je v čoln, zgrabila za veslo in kmalu je bil čoln na globoki Donavi. Vožnja je bila utrudljiva, ker je voda še vedno gnala led in ker je morala sama veslati brez krmarja. Pot ji je zalival čelo, slišala je lastno sojenje tako glasno, kakor da se trudi nekdo drugi poleg nje... Blizu Otoka je obtičala v ledu; veljalo jo je vso moč in potoke znoja, preden je zopet spravila čoln v odprto vodo.

Na vzhodu se je že pokazala krvava lisa. O Bog, o Bog, da bi le prav prišla, da bi le prav prišla! Končno — bilo je že okoli sedmih — je prišla pri Ertaufer na breg. Vrgla je verigo pri čolnu okrog vrbovega parobka in tekla, kakor da jo kdo podi, skozi svitajoči se dan v megli proti mestu.

Linška vrata so bila še zaprta. Zavpila je: "Odprite!" In ko ni bilo nikogar, je vzela ocep, ki je ležal na mostu, in začela tolči

po vratih. Tedaj so se odprla in zaspani vratar je debelo zazijal, ko je zagledal ženo s krepelcem, kakor velikanko iz davnine, oboroženo z mogočnimi žrdjo. Strahoma se je stisnil v kot. Marija je vrgla krepelce v stran in hitela skozi mesto; ko je tekla, je nekomu zaklicala:

"Ali še nista odšla voza v St. Polten?"

"Tako bosta odšla."
(Dalje prihodnjič)

70-1-1 LETO 70-1-1 AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)

nudi ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejšo vrsto zavarovalnin za odrasle in za mladino;
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo po \$1.00 ali \$2.00 na dan;
- članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.

K.S.K.J. je najstarejša slovenska podpornica organizacija v Ameriki.

Premoženje \$15,700,000.00
Članov - 45,000 Certifikatov - 47,500
Solventnost - 118.33%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izreček in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

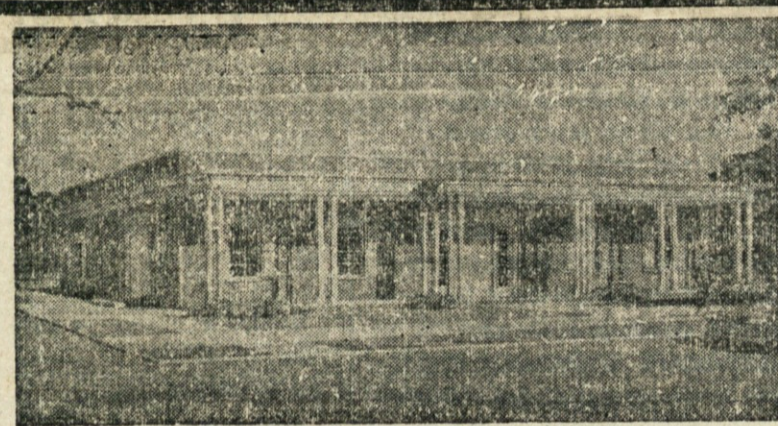
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.

1053 East 62nd Street

KENmore 1-6300

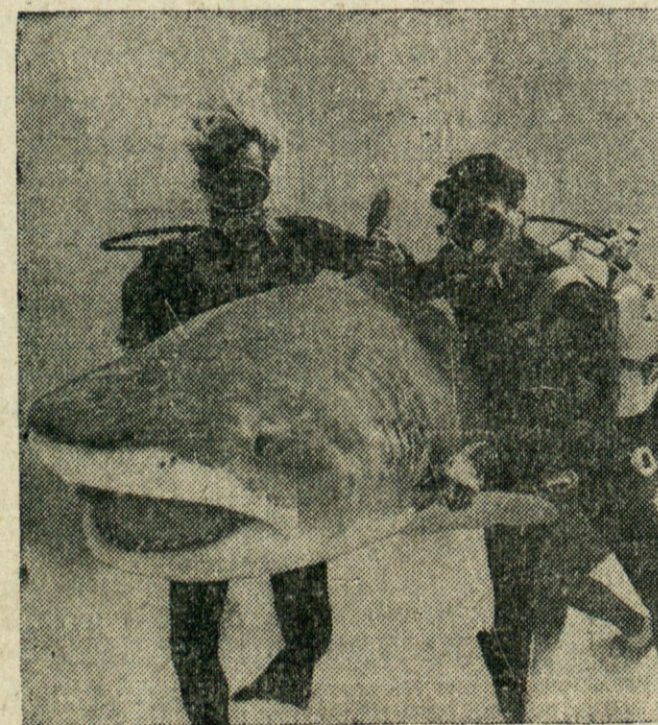
HENDerson 1-2088

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235

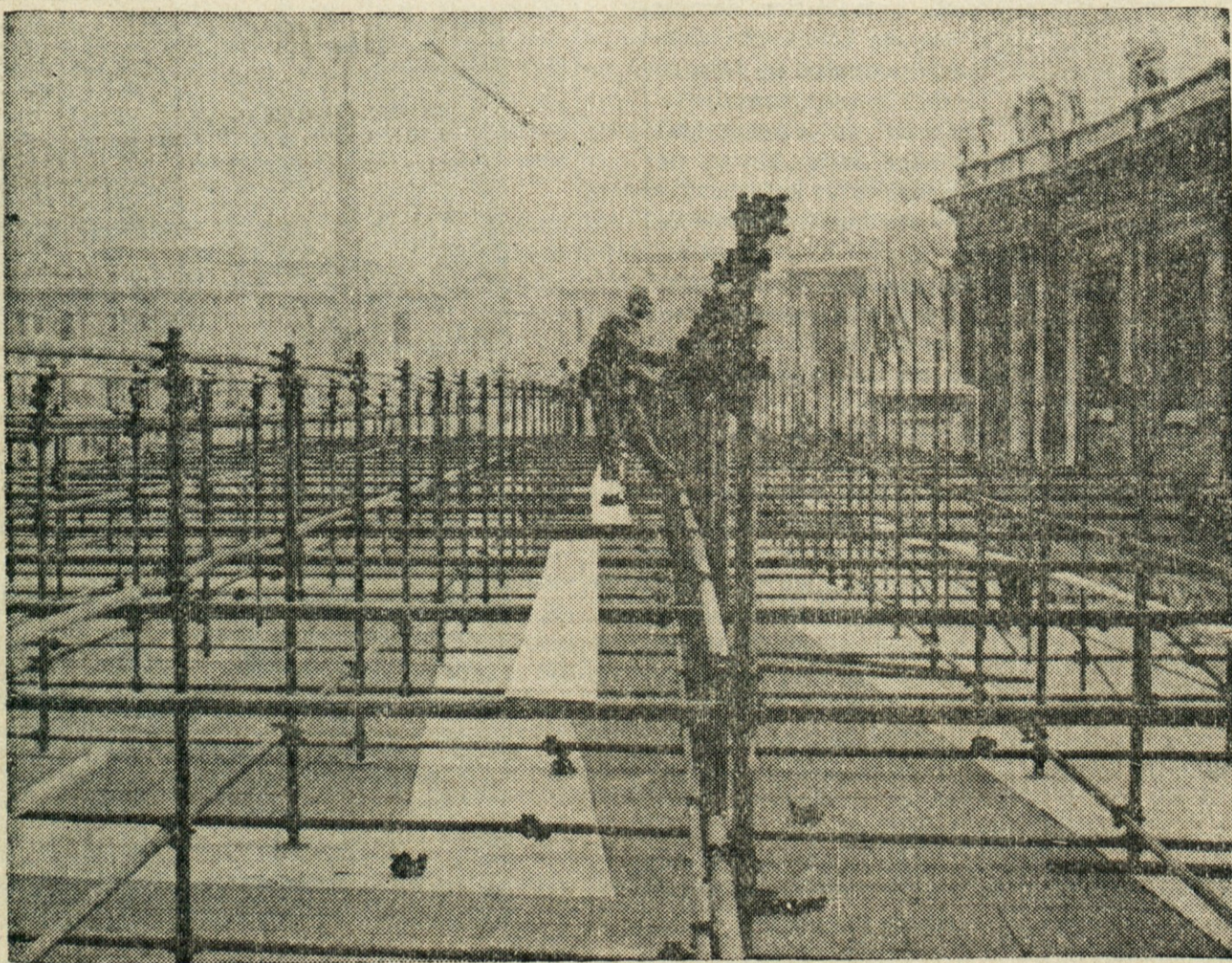
GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

DUNAJČANKA V MAROKU — Dunajska igralka Senta Berger se je na obisku v Maroku oblekla v narodno marokansko nošo in se pustila fotografirati pred ostankom stare utrbe.

PRIPRAVA ZA NASTOP — Pri Nassau na Bahamskih otokih so ujeli nevarnega morskega psa, ki ga dva čuvaja (na sliki) pripravljata za filmsko snemanje.

VAŽNA NALOGA — Postavljanje in pospravljanje odrov na trgu sv. Petra v Rimu je važna naloga. Cela vrsta ljudi je z njo skoraj stalno zaposlena. Na sliki vidimo delavca, ko postavlja temelj odra za javni nastop papeža Pavla VI.